УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум 18. децембар 2018. године

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију

5. децембар 2018, Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду
Одлуком 3476/1 Научно-наставног већа Филолошког факултета
Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности докторанта "Станка Јанковић Пивљанин".

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. др Снежана Милинковић, редовни професор, италијанска књижевност, 20. септембар 2017, Филолошки факултет Универзитета у Београду
2. др Ненад Николић, ванредни професор, српска књижевност, 13. октобар 2015, Филолошки факултет Универзитета у Београду
3. др Весна Килибарда, редовни професор, италијанска књижевност, 15. јул 2004, Филолошки факултет Универзитета Црне Горе
4. др Марјана Ђукић, ванредни професор, француска књижевност, 5. март 2018, Филолошки факултет Универзитета Црне Горе
5. Кликните да бисте почели унос текста.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

СТАНКА ЈАНКОВИЋ ПИВЉАНИН, рођена 1979. у Београду, основну школу и гимназију завршила је у Котору. Дипломирала је и стекла звање мастер на Филолошком факултету у Београду, на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима. Као главни и одговорни уредник осмислила је и водила неколико домаћих и међународних издавачких пројеката и уредила неколико монографија. За посљедњи издавачки подухват, на коме је радила као руководилац пројекта и главни уредник – *Културно благо Србије у 1000 слика* (Вулкан издаваштво, Београд, 2017) добила је УЛУПУДС-ову награду и награду „Пресад мудрости“ за најбоље појединачно издање у цјелокупној годишњој продукцији. Бави се истраживањем књижевности и културе Боке Которске и Приморја, архивским истраживањима, као и феноменом карневала.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

1. „Из културне историје Котора – карневал“, Зборник са конференције *Културе у дијалогу*, Београд, 2013.
2. „Промена парадигме: од обреда до спектакла – карневал“, Зборник са конференције НИСУН, Ниш, 2014.
3. „Карневалска поезија Антуна Којовића“, *Зачух вилу у дубраву ђе пјесан поје*, зборник радова о паштровској музичкој традицији и сродним темама, прир. др Злата Марјановић и Душан Медин, Београд – Петровац на Мору, 2016.

4. *„Турска писма* Стјепана Зановића у европском контексту“, *Бока*, број 38, Херцег Нови, 2018.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидат Станка Јанковић Пивљанин испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

НАПОМЕНА: Кликните да бисте почели унос текста.

За ментора је предложен/а др Снежана Милинковић, редовни професор / др Ненад Николић, ванредни професор Филолошког факултета у Београду, Катедра за италијанистику / Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1. Snežana Milinković, *Prepiska Lodovika Bekadelija, nadbiskupa dubrovačkog*, Odeljenje jezika i književnosti, SANU, Beograd, 2016 (drugi autor Nikša Stipčević). (ISBN 978-86-7025-693-4)
2. Snežana Milinković, *Dekameron. Knjiga o ljubavi*, Arhipelag, Beograd, ISBN 978-86-523-0016-7.
3. Snežana Milinković, *„Iatilo frati che taia li dei“. L'Attila di Zuan Polo Liompardi*, „'La somma delle cose'. Studi in onore di Gianfelice Peron“, Esedra Editrice, Padova, 2018, pp. 239-247 (ISBN 978-88-6058-114-3)
4. Snežana Milinković, *Le sfide interpretative: il poemetto buffonesco Rado Stizuoso e il suo destino nella critica letteraria,* “Presente e futuro della lingua e letteratura italiana: problemi, metodi, ricerche”, Atti del VII Convegno Internazionale dell’Università di Craiova, 18-19 settembre 2015, Franco Cesati Editore, Firenze, 2017, pp. 693-702. (ISBN 978-88-7667-643-7)
5. Snežana Milinković, *S ženom valja kao s fortunom. Ljubavni i diskurs o ženi u italijanskoj književnosti XIV-XVI veka*, „Književna istorija“, XLVIII, tematski broj, 2016, 158, str. 29-48. (ISSN 0350-6428)
6. Snežana Milinković, *Još ponešto o „komičnom“ epu Đovan Pola Liompardija „Libero del Rado Stizuxo“*, „Glas SANU“, CDXXVII, Odeljenje jezika i književnosti, knj. 30, 2017, str. 107-119. (ISSN 2335-0121)
7. Snežana Milinković, *Poetika srpskog realizma i njena komparativna dimenzija na primeru italijansko-srpskih veza*, Zbornik radova u čast Dušana Ivanića, Beograd-Kragujevac, 2016, str. 63-68. (ISBN 978-86-85991-97-4)
8. Snežana Milinković, *Adriatic Peculiarities: a Case of a Zuan Polo Leopardi’s “Poemetto Buffonesco” from the Early 16th Century,* Quaderns de la Mediterrania, Institut Europeu de la Mediterrania, Barcelona, 23/2016, pp. 227-234. (ISSN 1577-9297)
9. Snežana Milinković, *„Forse era ver, ma non pero’ credibile“. Ariostov „Besni Orlando“ i problem istine u viteškom epu,* Zbornik radova Instituta za književnost i umetnost, 2014, str. 127-138.
10. Snežana Milinković, *Tra città e campagna: il racconto popolare serbo-montenegrino e il “caso” Vrčević,* in *Città adriatiche tra memoria e transizione*, a cura di P. Lazarevic Di Giacomo e M. R. Leto, Lanciano, Casa Editrice Rocco Carabba, 2011, pp. 111-200, ISBN 978-88-63441-55-0.
11. Snežana Milinković, *Nekolike napomene o stilskim i retoričkim postupcima u dve objavljene verzije Matavuljevog romana “Bakonja fra Brne“*, u *Simo Matavulj – delo u vremenu*, zbornik radova sa Međunarodnog skupa „Književno delo Sime Matavulja“, Filološki fakultet, Beograd, 2011, str. 31-46, ISBN 978-86-6153-008-1.
12. Snežana Milinković, *Drugačiji pogled na žanrovski problem priče*, „XVIII stoleće. Izbor iz zbornika ’XVIII stoleće’“, Novi Sad, 2012, 191-198, ISBN 978-86-85083-53-2
13. Snežana Milinković, *Alcune considerazioni sul cavallo nell’epica serba*, u *„Sonò alto un nitrito”. Il cavallo nel mito e nella letteratura*, a cura di S. Cocco e F. Zambon, Pacini Editore, Pisa, 2012, 97-106, ISBN 978-88-6315-405-4

14. Snežana Milinković, *O jednoj figuri „ruže“ u poeziji i njenim specifičnim značenjima*, Zbornik Matice srpske za književnost i jezik, 60/I, Novi Sad 2012, 57-71, UDC 821.131.1.09
15. Ненад Николић, *Проблеми савремене књижевне историје: Критичка пролегомена за обнову националних књижевности и њихових историја*; Нови Сад: Академска књига, 2015. (ISBN 978-86-6263-076-6)
16. Ненад Николић, *Меандри просвећености: Неколико лица српске књижевности XVIII и XIX века*; Београд: Службени гласник, 2010. (ISBN 978-86-519-0548-6)
17. Ненад Николић, „‘Праву историју последњег рата у шали описати’: *Бој змаја са орлови* Јована Рајића“, у зборнику: *Рат и књижевност. „Српски језик, књижевност, уметност“: Зборник радова са IX Међународног научног скупа одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (24-25. X 2014)*, књ. II; Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 2015; стр. 177-185
18. Ненад Николић, „Природна и откривена религија у *Славеносербском магазину*“, у зборнику: *Традиција просвећености и просвећивања у српској периодици. Зборник радова*, ур. Татјана Јовићевић; Београд: Институт за књижевност и уметност, 2012; стр. 63-78 (ISBN 978-86-7095-181-5)
19. Ненад Николић, „Просвећеност: основни појмови“; Београд: *Свет речи*, бр. 27-28, 2009; стр. 56-63 (ISSN 1450-6211)
20. Ненад Николић, „Млетачка саблазан“; Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, *Годишњак*, год. I, бр. 1, 2005; стр. 147-166 (ISSN 1820-5305)

Комисија сматра да др Снежана Милинковић / др Ненад Николић **испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област** историја српске и јужнословенских књижевности

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. формулације назива тезе (наслова)

Комисија закључује да је радни назив тезе „Стјепан Зановић и европски оквири његовог опуса“ **прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.**

2. предмета (проблема) истраживања

Опис теме: Опус Стјепана Зановића до данас је остао недовољно проучен, најпре стога што, осим *Шћепана Малог* (*Стварање* 10, Титоград, 1978), избора који је начинио др Радослав Ротковић у књизи *Пакао и небо* и *Турских писама* (едиција *Књижевност Црне Горе од XII до XIX вијека*, Октоих, Цетиње, 1996) он није преведен на српски језик. Пажљивијом анализом могуће је препознати директне утицаје, као и тематске, жанровске и стилске особености које Стјепана Зановића сврставају у ред истинских представника европске књижевности 18. века, чији је део одиста и био – како својим животом, тако и делом. Кандидаткиња полази од наведених преведених дела, али ће се првенствено бавити онима која су два и по века од објављивања остала готово непозната нашој књижевној историји: *Opere diverse* (1773), *La poésie et la philosofie d’un Turc* (Амстердам, 1779), *L’horoscope politique de la Pologne, de la Prusse, de l’Anglettere* (Хаг, 1779) и *Oeuvres choisies du prince Castriotto d’Albanie* (1782). *Opere diverse* и *Oeuvres choisies du prince Castriotto d’Albanie* пронашла је у Националној библиотеци у Паризу, док *La poésie et la philosofie d’un Turc* и *L’horoscope politique de la Pologne, de la Prusse, de l’Anglettere* као трезорске примерке поседује Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ у Београду. Поред тога, представиће и део Зановићеве преписке коју чини корпус од 936 докумената који се чувају у Градском архиву у Амстердаму. На основу докумената кандидаткиња ће покушати да реконструише не само појединости из живота аутора, већ и особен животни

стил ондашњих припадника „књижевне републике“, указујући, уједно, и на функцију и значај писма као жанра у 18. вијеку.

О Стјепану Зановићу је већ писано и код нас и у иностранству (Ф. М. Апендини, С. Љубић, Х. Вацлавик, Ј. Фућила, Е. Бјема, М. Брејер, Мирослав Пантић, Злата Бојовић, Милорад Павић, Габријела Видан, Радослав Ротковић, Радомир Ивановић, Ванда Бабић, Марјана Ђукић, Александар Радоман, Софија Ђуричковић Калезић...). Међутим, осим ретких изузетака, текстови њему посвећени сводили су се или на коришћење већ постојећих радова или су настајали на основу онога што је од текстова било познато, углавном посредно и у одломцима, ван контекста и без дубљег познавања Зановићеве поетике и оригиналних текстова, па су и закључци до којих се долазило, уколико их је и било, углавном били мањкави, без подробније анализе. Са друге, ванредно богат Зановићев живот био је стална инспирација и за проучаваоце и за стваралоце, па отуд и превага текстова претежно биографске садржине, чији је главни (најчешће и једини) извор било дело *Антун конте Зановић и његови синови* Мирка Брејера, објављено у Загребу 1928. године. С обзиром да се поменута Зановићева дела представљају и анализирају први пут, свакоме од њих кандидаткиња ће посветити посебну пажњу, водећи се компаратистичким читањем и указујући на основне структурно-типолошке, жанровске и тематско-мотивске карактеристике, узимајући у обзир филозофско-историјски контекст и специфичности дате епохе. Полази од претпоставке да, с једне стране, Зановићеву прозу карактерише тесна веза с просвјетитељским струјањима епохе и доминантни полемички, сатирични дискурс који им је својствен, као и тематизовање основних идеја (француског) просвјетитељства (филозофска и критичка промишљања религије, друштвених проблема, образовања и васпитања у складу с узрастом, филозофија историје, проблеми сазнања, етике, филозофије природе, деизам и рационализам...) кроз очигледан утицај Волтера, Русоа, Даламбера, Лесажа, Кребијона...; док је, са друге и те како присутан утицај италијанске песничке и, уопште, књижевне традиције, којој Зановић културолошки и по образовању и припада (почевши од евидентног утицаја античких писаца и античких жанрова, Вергилије, Овидије, Цицерон; посланице, епистоле, оде, сатире/менипске сатире, басне, дијатрибе, преко ренесансних и барокних стваралаца до Метастазија и утицаја илуминистичког класицизма). Важан оквир представљају и књижевне прилике на нашим просторима, најпре на Приморју и у Црној Гори, али и у оним севернијим областима које су тада припадале Хабзбуршкој монархији, уз неминовне паралеле с животом и делом Доситеја Обрадовића, Зановићевог савременика, који је, напајајући се на другачијим изворима и из другачијих побуда, на свој начин репрезентовао епоху којој су обојица припадали.

С обзиром да Зановић обилато користи цитате и позива се на одређене писце и дела, посебну пажњу заврећује и транстекстуалност, као посебна димензија текста. Једнако, како је и познато, у књижевности 17. и 18. века оријенталне теме биле су веома популарне и у Зановића такође постоје, али је оријентално углавном „декор“ (присутан у наслову појединачних дела: *Турска писма*, *La poésie et la philosofie d'un Turc /L' esprit politique-moral d'un pacha à Dua Mosta...; Histoire morale que j'ai trouve dans le papiers d'un Médecin Arabe, au servie d'Achmelud IV, empereur des Turcs, à Fréderic-Guillaume...; Observation politique sur l' état miliaire de la Prusse, par un Pacha à trois queues, traduit de l'Arabe qu'on parle dans les Serrails du Sultan et des Hospodars; Conte orientale de Mustapha Stanchir, bibliothécaire d'Ibraaim-Ali Akbar, Roi de Perse, traduit de l'Arabe, pour l'intelligence d Frédéric-Guillaume, prince de Prusse...*), али је тај декор заправо семантички богат и свеједно утиче на секуларизацију знања, хуманистички, антидогматични и космополитски карактер просвећености. Што су све уједно и одлике Зановићевог опуса.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у областима

дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио библиографију од 119 библиографских јединица релевантних за истраживање. Овде наводимо јединице најзначајније за истраживање:

1. Аноним, „Авантуре Стјепана Зановића, Будванина, Живот и прикљученија једног Србина пустолова из XVIII века“, *Политика*, 30. јануар 1911.
2. „Antologija crnogorske književnosti“, *Stvaranje*, br. 10, 1976.
3. Appendini, Francesco Maria, *Memorie spettanti ad alcuni uomini illlustri di Cattaro*, Ragusa, 1811.
4. Aravamudan, Srinivas, *Enlightenment orientalism: resisting the rise of the novel*, The university of Chicago Press, Chicago and London , 2012.
5. А. Х. (Милан Токин), „Сусрети и везе Казанове са нашим људима“, *Нин*, VI, 5. фебруар 1956, бр. 266.
6. Auerbah, Erik, *Mimezis. Prikazivanje stvarnosti u zapadnoevropskoj književnosti,* Nolit, Beograd, 1978, str. 396-408.
7. Babić, Vanda, „Kulturni život Boke Kotorske uoči preporoda“, Dani hvarskoga kazališta: Građa i rasprave o hrvatskoj književnosti i kazalištu, Vol. 23, No. 1, travanj 1997, str. 317–327.
8. B. K., „Dva dalmatinska pustolova – braća Zanovići“, *Novo doba*, br. 202, Split, 1922.
9. Baghdiantz McCabe, Ina, *Orientalism in early modern France*, Berg, Oxford, New York, 2008.
10. Bahtin, Mihail, *O romanu*, Nolit, Beograd, 1989.
11. *Biografica universale antica e moderna*, t. LXV, Venezia, 1831.
12. Bottiglia, William, *Twentieth Century Interpretations of* Candide. *A Collection of Critical Essays* (Englewood, Cliffs, New Jersey: Prentice Hall) 1969.
13. Breyer, Mirko, „O pustolovu Stjepanu Zanoviću, Budljaninu“, *Nada*, Sarajevo, 1903.
14. Breyer, Mirko, *Antun konte Zanović i njegovi sinovi*, Zagreb, 1928.
15. Cloots, J. B., *Voeux d'un Gallophile. Nouvelle edition refondue. (Suivis de melanges et d'anecdotes sur Stiepan – Annibal, soidisant Prince d'Albanie)*, Amsterdam, 1786.
16. Coquelle, P., *Histoire du Montenegro et de la Bosnie depuis les origines*, Paris,1895.
17. Čoralić, Lovorka, „Iz prošlosti Boke: budvanska zajednica u Mlecima“, Povijesni prilozi, vol. 19, 2000, str. 125–152.
18. *Човек доба просвећености*, прир. Мишел Волвел, Clio, Београд, 2006.
19. Delon, Michel, *Encyclopedia of the Enlightenment*
20. Deretić, Jovan, *Istorija srpke književnosti,* Trebnik, Beograd, 1996.
21. Derrida, Jacques, *O gramatologiji*, Veselin Masleša, Sarajevo, 1976.
22. Долежел, Лубомир, Поетике Запада, Службени гласник, Београд, 2013.
23. Доситеј у српској историји и култури, зборник радова, ЗАдужбина „Доситеј Обрадовић“, Београд, 2013.
24. Дјурант, Вил, *Доба Волтера*, Војноиздавачки завод – Народна књига, Београд, 2004.
25. Дјурант, Вил, *Русо и револуција*, Војноиздавачки завод – Народна књига, Београд, 2004.
26. Џаџић, Петар, „Стјепан Зановић, алазон с наших страна“, *Књижевне новине*, XXXII, 15. септембар 1986, бр. 716; и у: *Homo balcanicus, homo heroicus*, Београд, 1987, стр. 70–94.
27. Đukić, Marjana, „Sentimentalnost Turskih pisama Stjepana Zanovića*“, Lingua montenegrina*, 2010, br. 5,

str. 225–236.
28. Ђуровић, Ратко, „Стјепан Зановић и његов Шћепан Мали“, *Стварање*, бр. 10, 1978.
29. Esich, Ivan, U tragu za Zanovićima u wilenjskoj zemlji, Nastavni vijesnik, XLII, 1937–1939, str. 73–76.
30. Fucilla, Joseph, „Un brutto scherzo fatto al Volter (da Stefano Zanovich)“, *Schejzat*, *Le Pleiadi* 13, Palermo, 1969. str. 327-330.
31. Gliubich, Simeone, *Dizionario biografico degli uomini illustri*, Vienna, 1856.
32. Goodman, Dina, *The republic of letters: a cultural history of French enlightenments*, Cornell University Press, Ithaca – London, 1994.
33. Gordon, Д., *Postmodernism and the Enlightenment*, Routledge, Taylor and Francis Group, New York, 2001.
34. *Histoire de la vie et des aventures de la Duchesse de Kingston. Nouvelle Edition, a Laquelle on a Joint Une Notice Curieuse Sur Stefano Zannowich. Portraits de Ces Deux Celebres Personnages*, Londres 1789; Vendeur Russell Books, 1996.
35. *Hommage Данилу Кишу*, зборник радова, ур. Радомир Ивановић, Културно-просвјетна заједница Подгорица, Средња школа „Данило Киш“, Подгорица – Будва, 1998.
36. Ivanović, Radomir, „Književni mit o Šćepanu Malom u djelima Stjepana Zanovića, Petra Drugog Petrovića i Stjepana Ljubiše“, *Riječ*, časopis za nauku o jeziku i književnost, 10/2013, 191–218.
37. Kovač, Karlo, „Zanovićeva škola i framasonstvo u Dubrovniku“, *List dubrovačke biskupije*, XXIV, 1924, br. 4–5.
38. Ковачевић, Божидар, „’Кнез’ и ’књижевник’“, *Стварање*, бр. 7–8, 1964.
39. Ковачевић, Божидар, „Један југословенски Казанова“, *Илустровани лист*, Београд, 1926, стр. 5–8.
40. Ковачевић, Божидар, „Љубавне авантуре Стевана Зановића са војвоткињом од Кингстона“, *Илустровани лист*, бр. 8, 1926, стр. 5–6.
41. Ковачевић, Божидар, „Уз слике Стјепана Зановића“, *Покрет* 1, књ. 1, бр. 19–20, 1924, стр. 333–336.
42. Kuzmanić, Ante, „Stipan Zanović“, *Narodni list*, br. 56, XV, Zadar, 1876.
43. Лесаж, Ален-Рене, *Хроми Даба*, Ново поколење, Београд, 1953.
44. Лукетић, Мирослав, *Будва – С. Стефан – Петровац, Будва – Цетиње*, 1966.
45. Љубић, Симе, „Споменици о Шћепану Малом“, *Гласник Српског ученог душтва*, 2. Одељак, књ. II, Београд, 1870.
46. Malaj, Vincenzo, „Stefano Zanovich, un sedicente erede di Skenderbeg“, *Shejzat*, br. 4–6, april–jun, Palermo, 1968.
47. Malaj, Vincenzo, „Necessita d’un coordinamento bibliografico castriotiano“, Palermo, 1969.
48. Матавуљ, Симо, „Србин, кандидат за пољски пријесто“, *Отаџбина*, XXX, 1892.
49. Мијатовић, Чедомиљ, „Стефан Зановић“, *Отаџбина*, год. X, књ. 30, св. 119.
50. Milinković, Snežana, *Preobražaji novele: novela od V. Vrčevića do S. Matavulja i italijanistička novelistička tradicija*, Društvo za srpski jezik i književnost, Beograd, 2008.
51. Милинковић, Снежана, „Неколико напомена о поступцима сатире у италијанским и српским књижевним делима“, *Глишић и Домановић 1908–2008*, Београд, САНУ, 2009.
52. Милинковић, Снежана, „Примери транскодификације и интертекстуалности у Врчевићевим збиркама народних прича“, Филолошки преглед 2, 2003, 123–135.
53. Mitrović, Katarina, *Mletački episkopi Kotora*, Utopija, Beograd, 2007.
54. Montesquieu, *Lettres persanes*, édition de Paul Verniére, Preface, Paris, 2011.
55. Mortier, Rolan, *Le "Prince d'Albanie": un aventurier au siècle des Lumières*, Honoré Champion – Diffusion hors France, Editions Slatkine; Paris – Genève, 2000.

56. Nazor, Vladimir, *Od Splita do piramida. I Lady Hollandy* (*Kristali i sjemenke. Djela Vladimira Nazora*, knj. XIII), Zagreb, 1949.
57. Николић, Ненад, *Меандри просвећености*, Службени гласник, Београд, 2010.
58. Palja, Kamil. „Povratak Velike majke. Ruso protiv Sada", u: *Seksualne persone. Umetnost i dekadencija od Nefertiti do Emili Dikinson*, Zepter, Beograd, 2002.
59. Пантић, Мирослав, *Књижевност на тлу Црне Горе и Боке Которске од XVI до XVIII вијека*, СКЗ, Београд, 1990.
60. Павић, Милорад, *Историја српске књижевности барокног доба*, Нолит, Београд, 1970.
61. Павић, Милорад, *Историја српске књижевности, 2–4*, Досије и Научна књига, 1991.
62. *Предњегошевско доба*, зборник, прир. Др Н. С. Матиновић, С. Мијушковић, Р. Ковијанић и Ч. Вуковић, књ. 1, Библиотека Луча, Побједа, Титоград, 1966.
63. Радоњић, Јован, *Ђурађ Кастриот Скендерберг и Арбанија у XV вијеку* (историска грађа), Београд, 1942.
64. *Proza baroka*, prir. Gracija Brajković i Miloš Milošević, Pobjeda, Titograd, 1978.
65. Pule, Žorž, „Ruso", u: *Čovek, vreme, književnost*, Nolit, Beograd, 1974.
66. Pule, Žorž, „Ruso", u: *Metamorfoze kruga*, Sremski Karlovci, Novi Sad, 1993.
67. Radoman, Aleksandar, „Turska pisma Stjepana Zanovića kao prvi roman u crnogorskoj književnosti", *Lingua montenegrina*, br. 3, Cetinje, 2009, str. 355–360.
68. Radoman, Aleksandar, „Turska pisma Stjepana Zanovića", *Matica*, časopis za društvena pitanja, nauku i kulturu, god. XI, broj 43, jesen 2010, str. 295–314.
69. Ротковић, Радослав, „Преглед црногорске литературе од најстаријих времена до 1918", *Стварање* број 4, 1979.
70. Ротковић, Радослав, „Стефан Зановић", *Овдје*, Титоград, децембра 1979.
71. Rovinski, Pavel, *Stjepan Anibal Zanović, avanturista 18. vijeka*, dostupno na: http://www.montenegrina.net/pages/pages1/istorija/petrovici_xviii_vijek/stjepan_anibal_zanovic.htm
72. Ruse Žan, *Narcis romanopisac*, IKZS, Sremski Karlovci, 1995.
73. Sekulić, Vladimir, *Stefan Zanović*, Narodna biblioteka „Stefan Ljumović", Podgorica, 1996.
74. Скарпета, Ги, *Повратак барока*, Светови, Нови Сад, 2003.
75. Станојевић, Глигор, *Црна Гора пред стварање државе*, Београд, 1962.
76. Станојевић, Глигор, *Шћепан Мали*, Београд, 1957.
77. Starobinski, Žan, *Žan Žak Ruso: prozirnost i prepreka,* IKZS, Sremski Karlovci, Novi Sad, 1991.
78. Старобински, Жан, *Живо око*, ИКЗС, Сремски Карловци, 2004.
79. Stefanović, Mirjana, *Leksikon srpskog prosvetiteljstva*, Službeni glasnik, Beograd, 2009.
80. Суђић, М., „Паштровићи у сазвježђу европских пустолова", зборник радова с научног скупа *Паштровићи (историја, култура, природа)*, Петроац на Мору – Свети Стефан, 2001, стр. 206–212.
81. Van Biema, Eduad, „Stiepan, Annibale Prince d'Albanie, un aventurier au XVIII siècle, d'après des documents inèdits des archives d'Amsterdam", Le nouvelle revue, Pris, t. CXIV, 1898, pp. 498–518, 683–700; CXV, 1989, pp. 88–107.
82. Valenfels, Bernhard, *Osnovni motivi fenomenologije stranog*, IKZS, Sremski Karlovci – Novi Sad, 2010.
83. Vidan, Gabrijela, „Les irrèvèrences du discours politique de Stjepan Zanović", SRAZ, XXXVI–XXXVII, 1991–1992, str. 227–237.
84. Vidan, Gabrijela, „Un voltarien negliegé", SRAZ XXVIII, 1983, str. 3–23.
85. Vidan, Gabrijela, „Stjepan Zanović, zaboravljeni volterijanac i filozof", SRAZ, XXVIII, 1–2, 1983.
86. Vidan, Gabrijela, „Stjepan Zanović: entre l'autoportrait et la mystification litèraire", Studia romanica et anglica zagrabiensia (SRAZ), XLIV, 1–11, 1999, str. 1–11.

87. Винавер, Милица, *Наративни поступци у Дидроовим романима*, Матица српска, Нови Сад, 1997.
88. Watzlawick, Helmut, *Bio-bibliographie de Stefano Zannowich*, Genève, 1999.
89. Weiss, Charles, *Biographie universelle ancienne et moderne*, 2 ed, tomme 45, Paris,
90. Вујачић, Мирко, „Мртви двори“, *Борба*, 28. септембра 1954.
91. Вучељ, Нермин, „Дидро и век просвећености“, Philologia, 11, 2013, стр. 63–70.
92. *Zbornik o Ivanu Milčetiću: književnom povjesničaru, filologu i etnologu* ; zbornik radova sa znanstvenoga skupa Varaždin-Malinska, 19-20 travnja 2001 Varaždin, 16 studenoga 2001
93. Zerboni, Gioacchino, „Stefano Zanovich, un avventurier Dalmata del secolo XVIII, sedicente Principe d' Albania“, Archivio storico per la Dalmatia, Roma, 1932, fasc. 76.
94. Zogović, Mirka, *Barok: književna teorija i praksa*, Narodna knjiga – Alfa, Beograd, 2007.
95. Zogović, Mirka, *Marino i dubrovačka književnost*, Matica srpska, Novi Sad, 1995.
96. Zogović, Mirka, „Sonet u italijanskoj književnosti“, *Sonet u evropskom pesništvu*, zbornik radova, Zadužbina Ilije Kolarca, Beograd, 2001, str. 27–51.
97. Žic, Nikola, „Nepoznata pjesma Miroslava Zanovića“, Narodna starina, vol. 13, No 33, rujan 1934, str. 101–103

4. циљеви истраживања

Циљеви Примарна тежња овог истраживања јесте исцртавање и утврђивање поетике Стјепана Зановића, начина на који он доживљава и тумачи књижевност и уметност писане речи, али и стваралаштво уопште. Циљ рада јесте да укаже на ауторова кључна поетолошка начела и да постави основу за даља проучавања Зановићевог дела, која су, несумњиво, тек на почетку. Кандидаткиња ће, стога, у раду покушати да одреди да ли се Зановићева проза или стих на особен начин позивају на одређене, издвојене и анализиране моделе, или се у том позивању ослања на опште карактеристике европског просветитељства, периода који црпи властите идеје из измењеног поимања и односа према плурилингвизму/плуристилизму. Утврдиће, такође, сложене везе које текстови граде са делима других стваралаца, кроз присуство цитата, алузија или плагијата, затим и специфичну семантику рубова текста – имена аутора, издавачке биљешке, наслова, посвете, епиграфа, предговора...; однос према преводу и поетици преузимања, и покушати да одреди о каквој је транстектуалности и/или интертекстуалности реч, да одреди њене врсте и нивое, као и функцију и значење. Сва та сазнања би требало и да укажу на место које би опус Стјепана Зановића имао у контексту јужнословенских књижевности.

Хипотезе Кандидаткиња у раду полази од претпоставке да је опус Стјепана Зановића, колико подложан разним „осудама“, толико и егземпларан за доба у којему је живео и радио, те да се његова скрајнутост у националним јужнословенским историјама књижевности не може објаснити само – или искључиво – недовољном вредношћу опуса, колико недовољним разумевањем његове суштинске садржине: да се формом, жанром, одређеним темама и њиховим специфичним језичким уобличавањем укључи у опште токове европске ондашње учене мисли. Где је „република учених“ једнако стварна као и све друге форме друштвено-политичког устројства.

5. очекивани резултати

Рад ће осим приказивања дела која се по први пут, за потребе овога рада, читају у целини и на изворним језицима на којима су написана, утврдити оквире Зановићеве поетике Зановића, његово поимање књижевности и стваралаштва уопште, човека и његове улоге у друштву – највише захваљујући епистолама – те понудити дело које ће, с једне стране, објединити на једном месту досадашња сазнања о овоме аутору и сместити их у одређени интерпретативни контекст, са друге, дати основу за свако даље бављење и тумачење Зановићевог опуса, његовог значења и значаја.

6. план рада

Први дио рада предвиђен је за представљање биографије Стјепана Зановића. У кратким цртама биће дат његов животни пут – порекло, образовање, путовања и боравак по бројним европским градовима, најзначајнији догађаји и њихова књижевна транспозиција.

У другом поглављу биће приказана досадашња проучавања Зановићевог дела, као и књижевна дела која су њиме инспирисана – *Сва моја браћа* Мила Дора, *Принца и сербског списатеља* Милисава Савића и *Конта Зановића*, драму Владимира Секулића. Кандидаткиња ће зказати и на разлоге који су довели до тога да у истраживањима превлада биографистички приступ и подвући потребу да се дело Стјепана Зановића подробније анализира и из књижевноисторијског и књижевнотеоретског аспекта.

Средишњи дио тезе је, стога, посвећен анализи наведених дела, где ће изнети основне поставке и представити како општија књижевноисторијска и теоријска разматрања Зановићевог стваралаштва, тако и друштвеноисторијски контекст периода у коме је оно настало. Кандидаткиња ће зказати на жанровске специфичности, структурно-типолошке карактеристике, тематско-мотивски склоп сваког појединачног дјела, сагледати утицај европских узора и истражити поријекло одређених мотива.

У посебном додатку осврнуће се на Зановићеву преписку из Градског архива у Амстердаму и указати на посебан значај који су писмо и преписка имали у датом периоду, као и на чињеницу да је постојање и одржавање преписке значило припадност *заједници учених*, па тиме и улазак у високе друштвене кругове ондашње Европе.

У завршном делу тезе направиће кратак осврт на приказани опус, сумирати резултате истраживања и, уколико се полазне хипотезе покажу као тачне, одредити књижевноисторијски значај и место књижевног дјела Стјепана Зановића у историји српске и јужнословенских књижевности.

7. методе истраживања

С обзиром на особеност Зановићевог дела, у раду ће бити примењене неколике методе, од оне архивистичке до текстолошке, док ће кандидаткиња посредством одређених поставки стилско-структуралне и наратолошке анализе, компаративног метода и новог историзма, покушати да утврди основне елементе поетике писца, указујући на његову дубоку повезаност и припадност доминантним филозофским, културним и књижевним токовима 18. века.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

КАНДИДАТА: Станка Јанковић Пивљанин

НАПОМЕНА: Кликните да бисте почели унос текста.

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је Станка Јанковић Пивљанин подобан за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области историја српске и јужнословенских књижевности

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Снежана Милинковић / др Ненад Николић подобна/ан за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата Станка Јанковић Пивљанин и предложене теме докторске дисертације „Стјепан Зановић и европски оквири његовог опуса“, а да се за ментора именује др Снежана Милинковић, редовни професор / др Ненад Николић, ванредни професор Кликните да бисте почели унос текста. Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. др Снежана Милинковић, ред. проф.

2. др Ненад Николић, ван. проф.

3.др Весна Килибарда, ред. проф.

4.др Марјана Ђукић, ван. проф.

5.